

ZI CĂ-ȚI PLACE!

– schiță dramatică pentru scenă sau ecran –

Personaje:

FEMEIA

CANDIDATUL 1

CANDIDATUL 2

CANDIDATUL 3

CANDIDATUL 4

CANDIDATUL 5

Acțiunea se petrece seara, târziu, în garsoniera unei femei singure. Acolo există un televizor și un pat. Uneori, pe orice canal ai da, privești aceeași emisiune, oricum te-ai cuibări în pat, el rămâne gol.

În garsonieră intră FEMEIA. Aprinde lumina, își aruncă poșeta și pantofii unde apucă și se trânteste pe pat. După câteva clipe se ridică, declanșează robotul telefonului și ascultă mesajele de dragoste primite de la bărbați afectuoși. Dă de mâncare peștilor din acvariu, papagalului din colivie. Pornește combina muzicală și răscolește în frigider. Se dezbracă, deschide televizorul și intră sub duș. La televizor se transmite ultima emisiune electorală pentru alegerile prezidențiale.

CANDIDATUL 1: ...Și dacă mă veți întreba ce voi face când voi ajunge președinte...

CANDIDATUL 2: Veți minți.

CANDIDATUL 5: Eu v-am ascultat cu atenție, nu v-am întrerupt.

CANDIDATUL 3: Poporul are nevoie de un președinte puternic, nu de...

CANDIDATUL 4: Eu nu am participat la jaful țării, eu am...

CANDIDATUL 1: Stimați cetățeni, eu reprezint forța de care aveți nevoie, puterea de a pune la pământ corupția, de a reinstala ordinea.

CANDIDATUL 4: Vreți să scoateți tancurile în stradă? Domnia terorii și a constrângerii, asta vreți? Poporul nostru este blând...

CANDIDATUL 1: Să existe o lege și o dreptate pentru toți!

CANDIDATUL 2: Clasa politică nu a putut să răspundă dorințelor poporului. Dar și mulți dintre cetățenii...

(FEMEIA iese din baie înfășurată într-un halat. Își usucă părul cu un prosop. În drum spre bucătărie, ia telecomanda și schimbă canalele. Peste tot aceeași emisiune. Așază mâncarea pe o tavă cu care revine în cameră și se întinde pe pat. Mănâncă pe îndelete, cu ochii ațintiți la televizor. După un timp, realizează că vede același program electoral, încearcă iarăși să schimbe canalele, dar fără a schimba și emisiunea. Privirea-i absentă rămâne lipită de ecran. Termină de mâncat, pune tava pe jos, lângă pat și se întinde ridicându-și ochii în tavan. Din televizor răzbat aceleași glasuri masculine autoritare. FEMEIA se foiește în cearșafuri ca și cum ar începe un vis erotic. Devine din ce în ce mai pasionată de propriul său trup. Printr-un gest brusc se rupe din jocul erotic, se ridică în capul oaselor și cu dezamăgire își privește camera goală. Ia telecomanda și schimbă canalul – aceeași emisiune. Cu privirea fixată pe televizor, începe să devină interesată de ceea ce vede.)

FEMEIA: Ce bărbat! Strașnic...

CANDIDATUL 1: Priviți-mi mâinile. Recunoașteți în ele obișnuința de a prinde coarnele taurului sau sânul unei femei.

FEMEIA: Așa-i.

CANDIDATUL 1: Cu aceeași fermitate. Și în blândețea unei mângâieri trebuie să existe hotărâre! *(FEMEIA se apropie de televizor.)* Asta așteptați de la președintele vostru.

Poporul e mai degrabă de gen feminin. Are nevoie de autoritate și pasiune.

(FEMEIA își mângâie fața de sticla ecranului.)

FEMEIA: Și femeia e popor, n-ai aflat încă?

CANDIDATUL 1: Pot să vă spun că în industrie lucrează...

FEMEIA: Nu fi tâmpit! Vorbeai așa frumos.

CANDIDATUL 1: Revenind la țară, vă promit că patru ani cu mine președinte va fi cea mai teribilă poveste de amor...

FEMEIA: Ia-mă în brațe!

CANDIDATUL 1: Voi strânge la piept voturile voastre...

FEMEIA: Nu mai promite. Fă-o!

(FEMEIA și CANDIDATUL 1 se îmbrățișează.)

CANDIDATUL 1: Ești atât de fragilă.

FEMEIA: Mâinile tale mi-au dat fiori. *(CANDIDATUL 1 încearcă să-i dea halatul jos. FEMEIA se împotrivește blând.)* Avem timp... Mângâie-mă.

CANDIDATUL 1 *(desprinzându-se din îmbrățișare):* Dă-ți cârpa asta jos dacă nu vrei s-o rup de pe tine!

FEMEIA: Nu te grăbi... Spune-mi ceva frumos.

CANDIDATUL 1: Trebuie să repet încă o dată?!

FEMEIA: Fii tandru...

(CANDIDATUL 1 o lovește peste față. FEMEIA cade pe jos uluită și speriată.)

CANDIDATUL 1: Când spun ceva, nu vreau să aud comentarii. Tot nu ți-e clar?! *(O ridică cu forța de pe podea și o trânteste pe pat.)* Dezbracă-te!

FEMEIA: Nu vreau! Lasă-mă în pace!

(CANDIDATUL 1 o lovește din nou. Și iarăși, din ce în ce mai violent, FEMEIA țipă.)

FEMEIA: Încetează!... Mă doare!

CANDIDATUL 1 *(desfăcându-și prohabul):* Când îți spun să te dezbraci, așa să faci. Ce zic eu e lege. Trebuie să fii a mea când vreau eu. Când vreau eu! Cum vreau eu!

FEMEIA: Chem poliția!

CANDIDATUL 1: Cheamă pe cine vrei, că tot nu vine nimeni. Dezbracă-te!

FEMEIA: Țip! Urlu să trezesc tot blocul. Ești nebun! Ce te-a apucat?... Mă doare.

CANDIDATUL 1: Tu crezi că eu glumesc? Că vorbele mele sunt rugăminți?

FEMEIA: Încetează! *(Țipă cu putere.)* Am un vecin ziarist și sigur mă aude.

CANDIDATUL 1 *(pe un ton mai puțin autoritar):* Dezbracă-te. Fii înțelegătoare.

FEMEIA: E ziarist important. Îi povestesc și ce n-ai făcut.

CANDIDATUL 1: Sunt un om blând, dar ferm. Atâta tot. N-am tăcut nimic rău.

FEMEIA: Îi povestesc tot ce n-ai apucat să-mi faci și ce n-ai gândit încă să-mi faci. Lumea va afla că...

CANDIDATUL 1 *(retrăgându-se spre televizor):* Lumea mă știe așa cum...

FEMEIA: Cum își închipuie...

CANDIDATUL 1: Așa cum vreau eu! Tu ești o nebună. Tu înnebunești lumea!

(CANDIDATUL 1 intră în televizor. FEMEIA se repede și închide televizorul.)

FEMEIA: Animalule! Bestie! Javă de om!

(Își aranjează părul și halatul. Intră în bucătărie, unde caută prin sertare cutiile cu medicamente. Ia o pilulă.) În două momente își fac efectul. Ce javă de om!... Hai, liniștește-te. A trecut... Bestie!... Totul va fi bine... M-am liniștit. (Dă drumul din nou combinei muzicale. Începe să se învâртеască ușor prin cameră. Dansează de una singură. Se ține în brațe, se mângâie. Îi place. Se desprinde brusc din propria-i îmbrățișare și se așază posomorâtă pe scaun. Se scutură și de ultima urmă a plăcerii și deschide televizorul. Același program electoral.) Poate era prea dornic și eu nu l-am înțeles.

CANDIDATUL 2: Nu vă pot promite că voi face ceea ce îmi este imposibil. Voi sunteți cei care reușiți până la capăt. Eu voi veghea doar ca lucrurile să fie în siguranță...

FEMEIA: Ce buze frumoase ai!

CANDIDATUL 2: Ce pot eu să...

FEMEIA *(apropiindu-se de ecranul televizorului):* Câtă bunătate e pe chipul tău... *(Îi pune mâna pe umăr. CANDIDATUL 2 se întoarce spre FEMEIE și amândoi încep să danseze prin cameră.)* Sunt ascultătoare și încerc să te înțeleg.

CANDIDATUL 2: Ești atât de frumoasă. Părul tău, ochii tăi... Ca o zeiță. Zeilor li te închini, nu-i poți atinge.

FEMEIA: Ba poți. *(Îl îndeamnă să o mângâie, să-i desfacă halatul.)* Uneori zeii sunt sclavii oamenilor. Zeițele cu atât mai mult.

CANDIDATUL 2: Există oare dragostea pură, neatinsă?

FEMEIA *(din ce în ce mai doritoare):* Încearcă și-ai să vezi.

CANDIDATUL 2: Prietenia e tot ce contează. Înțelegerea celuilalt...

FEMEIA *(dezbrăcându-l pe CANDIDATUL 2):* Cu buzele poți vorbi, dar poți și săruta...

CANDIDATUL 2: Cât pierdem grăbindu-ne...

FEMEIA: Poți săruta, poți avea...

(FEMEIA aproape că l-a dezbrăcat pe CANDIDATUL 2. Îl trage în pat și se dezlănțuie în dorința de a face dragoste cu el.)

CANDIDATUL 2: Ei bine, ce facem?

FEMEIA: Iubește-mă! Te aștept de atâta timp. Hai, vino!... Iubește-mă!... *(CANDIDATUL 2 rămâne nemișcat în vârful patului.)* Îmi doresc atât de mult... Iubește-mă... Hai, vino... Ce-i? S-a întâmplat ceva?

CANDIDATUL 2 *(coborând din pat):* Nu pot. Nu pot nici chiar cu zeițele... Îmi pare rău...

(Stingherit, își culege hainele de pe jos, se îmbracă în grabă și intră în televizor. FEMEIA, încă plină de dorință, se ridică furioasă, stinge televizorul și îl lovește cu pumnii.)

FEMEIA: De ce nu poți?! De ce?! Ce cauți atunci aici?... Vorbe. Vorbe?... M-am săturat de vorbe. Eu sunt făcută din carne, din nevoi și dorințe. Neputincioșilor! *(FEMEIA intră în baie și-și stropește fața cu apă rece. Aprinde o țigară, își ia o ceașcă de cafea și se așază pe marginea patului. Intră din nou în baie, își răcorește din nou fața și se dezbracă privind-se în oglindă.)* Oi fi urâtă. Poate am bube... Am sânii mici?... Nu. Am sânii cât două nopți grele... *(Examinându-și trupul cu atenție, întrebările-i trec în admirație. Îi place ce vede. Își mângâie umerii, coapsele.)* Coapse netede și arcuite... Ce piele catifelată ai și ce caldă e... *(Se rupe din propria-i admirație, îmbrăcând în grabă halatul de baie. Revine în cameră și deschide televizorul – același program electoral.)*

CANDIDATUL 3: ...Nu doar o cale. Există multe mijloace pentru a atinge bunăstarea, pentru a satisface dorințele poporului. Toată lumea vorbește despre același lucru. Nu vedeți că a venit timpul să încercați și altceva? Trăim într-o zodie a nuanțelor...

FEMEIA: Ai dreptate, domnule... Ce lumină stranie sclipește în ochii tăi.

CANDIDATUL 3: Să învățăm să ne jucăm... *(FEMEIA se apropie de televizor. Se furișează în spatele CANDIDATULUI 3 și îi pune mâinele la ochi.)* Văd atât de clar cum v-a arăta viitorul nostru.

FEMEIA: Ghicește! *(Îl trage în cameră. Se rotește în jurul CANDIDATULUI 3, care încearcă să se desprindă din încătușarea palmelor ce-i acoperă ochii.)* Ghicește mai întâi!

CANDIDATUL 3: Ești chiar tu.

FEMEIA: Care eu?... Cum arăt?

CANDIDATUL 3: Frumoasă, cu părul despletit...

FEMEIA: Cum sunt îmbrăcată?

CANDIDATUL 3: Ca o puștoaică care ar fi trebuit deja să se fi culcat, dar se ține de șotii.

FEMEIA: Ai ghicit. *(Își eliberează ochii.)* Știai de undeva? Ți-a șoptit cineva?

CANDIDATUL 3: Mi-am închipuit. Dar realitatea e mai puternică decât orice închipuire... Păpușă mică și suavă... *(Încearcă s-o ia în brațe, dar FEMEIA fuge și se aruncă în pat.)* Vrei să te prind?

FEMEIA: Încearcă!

CANDIDATUL 3 *(dând ocol patului):* Dar și când pun mâna pe tine...

FEMEIA: Ce va fi?

(CANDIDATUL 3 se oprește și ridică de pe noptieră o fotografie.)

CANDIDATUL 3: Cine e?

FEMEIA: Mama mea.

CANDIDATUL 3: Bună muiere. Are pe vino-ncoace.

FEMEIA: E făcută acum mulți ani.

CANDIDATUL 3: E și mai coaptă.

FEMEIA: Ce-ai spus?

CANDIDATUL 3: Nimic. *(Încearcă din nou s-o prindă înconjurând patul.)* Pun eu mâna pe tine.

FEMEIA: E mai greu decât crezi.

(CANDIDATUL 3 reușește să o prindă în brațe.)

CANDIDATUL 3: Mi-aș dori...

FEMEIA: Poate vei avea.

CANDIDATUL 3: N-ai o prietenă s-o chemi să se joace cu noi?

FEMEIA: Ce?!

CANDIDATUL 3: Glumeam... *(Cu o mână o mângâie, iar cu cealaltă scoate din buzunar o pereche de cătușe.)* Ți plac brățelele astea?... Le încercăm?

FEMEIA *(speriată)*: Tu ești defect?

CANDIDATUL 3: Glumeam.

FEMEIA: Cam prea mult.

CANDIDATUL 3: Încercăm cu frișca?... Ai vibrator? *(FEMEIA se desprinde din brațele bărbatului.)*

FEMEIA: Tu chiar ești defect.

CANDIDATUL 3: Îmi place să mă joc. Și ție parcă ți plăcea. *(Încercând să o sărute.)* Hai să încercăm ceva deosebit. *(Se deschide la prohab.)* Vrei să guști?... Să te leg mai întâi la ochi? *(FEMEIA se ridică din pat mâhnită și speriată.)* Atunci spune-mi tu cum vrei. Cum ți place. Trebuie să ai un secret, o nebunie ascunsă... Cum vrei tu. Vrei să te biciuiesc?... Ți place să te masturbezi?
(FEMEIA se repede asupra lui și cu furie oarbă îl lovește unde apucă.)

FEMEIA: Dementule! Javro! Scârbă de om!

CANDIDATUL 3: Nu fi proastă... Așa-mi placi. Fiecare avem o viață neștiută. Nu mai țipa.

FEMEIA: Scârbă de om! Ești însurat? Soția ta știe ce se ascunde în tine? Sau ție ți-e mai frică de amantă? Javră! Am să le spun că am rămas gravidă. *(CANDIDATUL 3 încearcă să fugă. FEMEIA îl scapă din mâini și CANDIDATUL 3 trece dincolo de sticla ecranului. FEMEIA închide televizorul și rămâne nemișcată pe podea.)* Scârbă!... Pervers ordinar... *(Se ridică și intră în baie. Se spală cu săpun, încercând parcă să curețe urmele mâinilor CANDIDATULUI 3. Aruncă halatul de baie și se îmbracă într-un tricou și o pereche de blugi. Își prinde părul în jurul capului. Intră în bucătărie, de unde aduce în cameră o sticlă de băutură. Se așază pe marginea patului și bea. După câteva înghițituri, începe să mângâie corpul sticlei, din ce în ce mai pasionată de mișcarea mâinii de-a lungul gâtului sticlei. Renunță brusc, abandonând sticla lângă pat. Dă drumul la televizor – aceeași emisiune electorală.)*

CANDIDATUL 4: Politica statului va fi una de toleranță pentru minoritățile etnice, religioase și în general pentru cei diferiți de majoritatea oamenilor. Vom fi diferiți, dar solidari. Înțelegerea este o stare ce trebuie să ne-o asumăm...

(FEMEIA se apropie de televizor, se așază pe jos cu spatele lipit de ecran.)

FEMEIA: Sunt atât de diferită încât să am nevoie de înțelegere în plus?

CANDIDATUL 4: Mereu e nevoie de înțelegere.

FEMEIA: Prea multă nu face decât să te izoleze și mai mult... De ce trebuie să-mi ascund viața? Trebuie să-mi fie frică de propriile mele gânduri?... *(CANDIDATUL 4 se strecoară în cameră pe lângă FEMEIE, își scoate haina și o pune pe spătarul scaunului. Se întinde pe pat cu privirea în tavan.)* Să mă opresc din a-mi dori...

CANDIDATUL 4: Vino lângă mine... *(FEMEIA se ridică și se întinde în pat lângă CANDIDATUL 4. Amândoi stau nemișcați privind tavanul.)* Lumea ne judecă greșit. Pasiunea e la fel pentru toți. Iubim cu aceeași disperare. *(FEMEIA se întoarce spre CANDIDATUL 4 și începe să-l mângâie.)* Intens și sincer.

FEMEIA: Ești atât de tandru... Așa de delicat... Iubește-mă pe îndelete, nu te grăbi. *(Dar tocmai FEMEIA pare să fie mai grăbită. Îl sufocă cu sărutări, își dezbracă tricoul, dar nu observă că acest ultim gest l-a blocat pe CANDIDATUL 4.)* Fii tandru. Primește-mi trupul ca pe un dar. Iubește-mă cu putere... *(Observând nemișcarea CANDIDATULUI 4.)* Ți-e rău?... Ce-i cu tine? Nu ți-e bine? *(CANDIDATUL 4 se ridică din pat, își aranjează cămașa rămasă și cravata, îmbracă haina lăsată pe scaun.)*

CANDIDATUL 4: Iartă-mă. Oricât m-aș chinui, nu pot să văd în tine un bărbat. Sunt altfel... Ești frumoasă, minunată, dar nu ești bărbatul pe care mi-l doresc... Iartă-mă... *(CANDIDATUL 4 dispare în televizor. FEMEIA rămâne o clipă nemișcată în pat. Se ridică răvășită și închide televizorul. Intră în baie. În fața vasului de WC își deschide fermoarul pantalonilor.)*

FEMEIA: Ghinion. Nici eu nu pot să fac pipi ca băieții... Cum naiba poate un bărbat atât de frumos să fie pe invers? S-a întors lumea cu fundul în sus. *(În fața oglinzii, desfăcându-și părul din clame.)* Boule, uite ce muiere strașnică ai pierdut... *(Își dezbracă blugii.)* Dracu' mai îmbracă vreodată pantaloni!... Te-ai speriat de niște țâțe. Mare dobitoc. *(Revine în cameră și deschide ușile dulapului cu haine. Răvășește hainele, scoțând rochii și fuste. Revine în baie, ia perechea de blugi și o taie cu foarfecă.)* Mi-e greață. De-aici încolo, pantalonii vor fi cea mai bună cârpă de spălat pe jos. *(Revine în dreptul dulapului, din care își alege rochii vaporoză ce le îmbracă pe rând. Atingerea țesăturilor fine o face să se înfioare. Rămâne îmbrăcată într-o cămașă de noapte, continuând jocul erotic cu hainele femeiești.)* Ce minunat e trupul unei femei! E perfect. Are forma dorinței... E minunat să fii femeie. *(Surâzând, FEMEIA se rotește prin cameră făcând să se înfioare cămașa de noapte. În treacăt, deschide televizorul – aceeași emisiune electorală.)*

CANDIDATUL 5: Tara mea este familia mea. O voi conduce ca un părinte responsabil. O voi apăra ca un tată vigilent. O voi iubi ca pe o nevastă adorată... Sunt un om așezat, ajuns la maturitate. Înțeleg adevăratele valori. Simplitatea și decența vieții, fidelitatea față de cei dragi, respectul...

(FEMEIA devine din ce în ce mai atentă la cuvintele CANDIDATULUI 5.)

FEMEIA: Tu vorbești serios?

CANDIDATUL 5: Seriozitatea e una din calitățile mele indiscutabile. Nu-mi plac lucrurile sofisticate. Vreau stabilitate și vă pot oferi stabilitate...

(FEMEIA îi întinde o mână invitându-l să i-o strângă.)

FEMEIA: Asta vreau și eu. *(Mâinile celor doi se strâng și CANDIDATUL 5 pășește în cameră. FEMEIA se apropie de el, îi aranjează cravata și îi șterge sudoarea de pe frunte.)* Ai fost sincer. Atât de convingător.

CANDIDATUL 5: Am fost pur și simplu eu... Sunt un pic obosit și mi-e foame. *(Stinge televizorul și se îndreaptă spre bucătărie.)* Nu te-ai săturat să-i lași să-ți pătrundă în casă cu politica lor ordinară? Avem nevoie de liniște și intimitate. *(Se așază la masă.)* Ce ai de mâncare? *(FEMEIA îi dă să mănânce.)* Sunt frânt... Ai ceva de băut? *(FEMEIA îi dă o sticlă cu băutură. CANDIDATUL își umple un pahar și îl dă peste gât. Și încă unul.)* Ce n-am spus e că adevărata viață e când împărți totul cu cel drag. Tot ce am e al tău. Tu nu bei? *(Își mai toarnă un pahar. Privește spre cameră.)* Și viceversa... E cam dezordine. Deretică și tu puțin, că nu suport mizeria. Ordinea și conștiința lucrului bine făcut și la timpul lui... M-au bătut pantofii... Sunt noi. Uită-te ce drăguți sunt. *(Se descalță, își desface cravata și cureaua pantalonilor.)* Spune și tu ceva. Cum a fost la serviciu?

FEMEIA: Ce-aș putea să spun? Nu știu ce te-ar putea interesa.

CANDIDATUL 5: E scumpă întreținerea aici? Stinge lumina la baie, că s-a mărit kilowatul. *(Se ridică de la masă dând semne că s-a îmbătat deja.)* Ce zi am avut... Și mâine mă scol la șapte. Să-mi pregătești chiloți și ciorapi curați. *(Se așază pe marginea patului. Găsește sticla abandonată de FEMEIE și o golește strâmbându-se de tăria băuturii.)* Tare mai e. Dar e bună, că dezinfectează. *(Se trânteste pe pat și adoarme. FEMEIA privește uluită la bărbatul pe jumătate dezbrăcat ce sforăie în patul ei.)*

FEMEIA: Știu că ți-a fost sete, nu glumă. Altceva n-am aflat. Oi fi și tu violent sau impotent. Sau poponar. Că pervers nu prea pari... Hai, scoală și șterge-o de-aici! Numai de bețivi osteniți duceam eu lipsă. *(FEMEIA încearcă să-l dea jos din pat, dar trupul CANDIDATULUI 5 e prea greu.)* Tu n-auzi?! Ia-o din loc! Du-te de unde ai venit! Scoală odată când îți spun! Cară-te! *(FEMEIA deschide televizorul, dar emisiunea electorală s-a terminat. Trece pe alte canale – mereu alte emisiuni, nici una cu candidații la președinție.)* Unde ați dispărut, nemernicilor?! *(Disperată, se învârte prin cameră căutând o soluție.)* Ce sunt eu, târfa voastră?! *(Derulează banda robotului și ascultă din nou apelurile telefonice ale bărbaților ce o căutaseră.)* Asta credeți?... De ce vă bateți joc de mine? *(Se trânteste pe pat și-l lovește cu pumnii pe CANDIDATUL 5. Acesta, din cauza loviturilor primite se trezește și, imobilizând-o pe FEMEIE, se urcă deasupra ei, forțând-o să facă dragoste.)*

CANDIDATUL 5: Stai cuminte, nu te mai agita că acum te rezolv... Așa obosit de muncă

cum sunt.

FEMEIA: Încetează! Lasă-mă! Ia mâinile de pe mine! Nu vreau!

CANDIDATUL 5: Stai blândă, că știu eu ce-ți trebuie...

FEMEIA: Încetează! Dă-te jos că mă sufoc! Oprește-te când îți spun! Încetează! Nu vezi că mă violezi? Mă violezi!

CANDIDATUL 5: Cum poate un bărbat să-și violeze nevasta?

FEMEIA: Mă violezi!

CANDIDATUL 5: Așa... Stai cuminte. Aveai nevoie de o schimbare... Așa... Vezi ce bine e? Proasto, o să-ți placă. Nu trebuie decât să privești tavanul... Zi că-ți place!

CORTINA

24-25 noiembrie 2000